

Havsnäs



Anna Sundkvist, f. Olofsdotter, född 1877 20/9, död 1964 23/8

Anna Sundkvist kallades allmänt "Fiskar-Olles Anna".

Ha 387.

Anna Olofsdotter, som senare kom att bli Mor Anna med en hel bygd, föddes i Lillviken den 20:e sept. 1877. Hon var nummer tre i en skara av nio syskon och fick tidigt lära sig arbeta. I unga år fick hon ge sig ut och "tjäna piga", och som sådan kom hon till nämndemannen och bonden Jöns Jönsson Sundkvist - "Jens i Holma" kallad - på Lillholmen i Havsnäs. År 1898 gifte hon sig med en av sönerna i huset, Olov Sundkvist, "Fiskar-Olle". De byggde sig en liten stuga på Udden, på en tidigare fäbodtomt hörande till Lillholmen. De fick sex barn, fem flickor och en pojke. Man kan tänka sig deras strävsamma liv på det lilla torpstället och med fisket som enda inkomstkälla. Ännu mer bekymmersamt blev det förstås när Fiskar-Olle dog år 1915. Som änka fick Anna nu börja "tjäna" igen. Yngsta barnet, sonen Olov, dog vid sju års ålder av spanska sjukan, men de yngsta döttrarna fick Anna ta med sig till de olika ställen där hon tjänade, tills de var stora nog att klara sig själva.

Förutom sin egen barnkull kom Mor Anna att ta hand om ytterligare två kullar barn. Först som hushållerska hos Magnus Mikiasson på Lillholmen efter hans hustrus död. När sedan Mor Annas egen äldsta dotter dog och efterlämnade sex barn, fick hon ta ansvaret även för dem.

För att få litet kontanter till det allra nödvändigaste, gick hon ofta på dagsverken hos bättre bemedlat folk. Hon tvättade och bakade. Många var de kilometer hon vandrade morgon och kväll - sommartid ofta barfota, för att inte nöta skorna i onödan. När hon sen kom hem till den lilla stugan på Udden, trött efter en lång dags tunnbrödsbak, hade hon med sig några kakor bröd till sig och barnen och dessutom någon krona i kontanter. Hur trött hon än var, fanns den alltid där ändå, hennes fina humor och glimten i ögat.

Det är svårt att förstå hur hon orkade med och hur hon kunde få det att gå ihop! Inte var det heller lätt att få någon hjälp från samhället på den tiden. När hon en gång dristade sig till att fråga om hon skulle kunna få hjälp med litet ved till vintern, fick hon svaret: "Anna får väl leta efter sjöstranden"...

Efter arbetsdagens slut sågs Mor Anna ofta med en virkning eller stickning. Otaliga är de vantar och sockar som kommit släkt och vänner till del ur hennes hand.

Trots ett oftast hårt och strävsamt liv, var Mor Anna alltid snäll och hjälpsam, ständigt beredd att ställa opp där hon behövdes.

När Mor Anna gick ur tiden vid 87 års ålder var vi många som sörjde. Och både alla hennes barnkulbar och många, många andra, som fick glädjen att lära känna vår kära Mor Anna, minns henne med glädje, kärlek och tacksamhet.



Här blir Mor Anna uppvaktad av Ströms kommun
för sitt oegennyttiga arbete.

fr.v. Birger Källberg, Mor Anna, Gunhild Carlsson
och Sigfrid Jonsson som då var Kommunfullmäktiges ordf.